

Nr 55.

Godkänd av första kammaren den 18 mars 1919.

Godkänd av andra kammaren den 18 mars 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1919 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 19 och memorial nr 20.)

Till Konungen.

Genom proposition, nr 96, av den 7 februari 1919, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning om särskilda avdrag vid 1919 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Vid 1919 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt skall beträffande här i riket mantalsskriven svensk medborgare lända till efterrättelse vad här nedan sägs.

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 14 saml. Nr 55—56.

2 §.

1 mom. Vid bevillningstaxeringen skall för skattskyldig, som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor och som har att på grund av försörjningsplikt underhålla ett eller flera barn, som vid 1919 års början icke fyllt 15 år, den i den skattskyldiges mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § i gällande bevillningsförfordning återstående beskattningsbara inkomst nedsättas, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad i enlighet med 10 § i de vid bevillningsförfordningen fogade »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen»,

ej uppgår till 1,500 kronor,

med 20 % för ett barn

» 30 » » två »

» 40 » » tre »

» 50 » » fyra eller flera barn,

uppgår till 1,500 men ej till 2,500 kronor,

med 15 % för ett barn

» 20 » » två »

» 25 » » tre »

» 30 » » fyra eller flera barn,

uppgår till 2,500 men ej till 3,000 kronor,

med 5 % för ett barn

» 10 » » två eller tre barn

» 15 » » fyra eller flera barn.

2 mom. Vid samma taxering må skattskyldig, som icke äger förmögenhet överstigande 10,000 kronor och som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor, åtnjuta nedsättning av den i den skattskyldiges mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § bevillningsförfordningen återstående beskattningsbara inkomst

med högst 30 procent, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad på sätt ovan är sagt, ej uppgår till 1,000 kronor,

med högst 20 procent, om berörda årsinkomst uppgår till 1,000 kronor men ej till 2,000 kronor, och

med högst 10 procent, om samma årsinkomst uppgår till 2,000 kronor men ej till 3,000 kronor.

Beslut om avdrag enligt detta mom. må avse vare sig viss skattskyldig eller viss med hänsyn till årsinkomstens eller försörjningsplik-

tens storlek eller ock till annan på skatteförmågan väsentligt inverkan omständighet bestämd grupp av skattskyldiga.

Ej må den omständighet, att avdrag skett jämligt 1 mom., utgöra hinder att medgiva avdrag jämväl enligt detta moment.

I fråga om skattskyldig, som på grund av försörjningsplikt underhåller annan, skall sådant avdrag medgivas, därest icke antingen medgivandet skulle obilligt betunga andra skattskyldiga inom kommunen eller taxeringsmyndigheten efter prövning av omständigheterna i varje särskilt fall finner den skattskyldige därav icke vara i behov.

3 §.

1 mom. Den nedsättning i det taxerade beloppet, som enligt 19 § 2 mom. i gällande förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt tillkommer skattskyldig, skall ökas till 300 kronor för varje barn, om det taxerade beloppet ej överstiger 4,000 kronor, och eljest till 200 kronor för varje barn. För barn, som självt åtnjuter inkomst, äger dock skattskyldig att tillgodonjuta dylikt avdrag, allenast om och i den mån barnets inkomst understiger beloppet av den för barnet ifrågakommande nedsättning.

2 mom. Vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt skall, utöver vad enligt mom. 1 härovan samt eljest enligt bestämmelserna i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt kan vara medgivet, såsom skattefritt avdragas, om det taxerade beloppet ej överstiger 3,000 kronor, ett belopp av 400 kronor, och om det taxerade beloppet överstiger 3,000 kronor men ej uppgår till 6,000 kronor, ett belopp av 200 kronor.

4 §.

Är fråga om äkta makar, skall i tillämpliga delar gälla vad beträffande makars taxering stadgas i bevillningsförordningen och förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt.

5 §.

Över prövningsnämnds beslut i fråga om tillämpningen av 2 § 2 mom. må klagan icke föras.

6 §.

Har avdrag enligt denna förordning medgivits, åligger det taxeringsnämnden att införa uppgift därom i inkomstlängdens kolumn för anteckningar med angivande jämväl av avdragens särskilda belopp; och skall, då fråga är om avdrag enligt 2 §, i kolumnen för antagen beskattningsbar inkomst upptagas det efter sådant avdrag återstående belopp.

7 §.

Till ledning för uträknandet av de särskilda avdragen utfärdar Kungl. Maj:t erforderliga tabeller.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Riksdagen får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat oförändrad bifalla Eders Kungl. Maj:ts förenämnda proposition, antagit ovan återgivna förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1919 års taxering till bevillning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt med den ändring, att 2 § skulle erhålla följande lydelse:

2 §.

1 mom. Vid bevillningstaxeringen må för skattskyldig, som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor och som har att på grund av försörjningsplikt underhålla ett eller flera barn, som vid 1919 års början icke fyllt 15 år den i den skattskyldiges mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § i gällande bevillningsförordning återstående beskattningsbara inkomst ned-sättas, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad i enlighet med 10 § i de vid bevillningsförordningen fogade »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen»,

ej uppgår till 1,500 kronor,
 med högst 20 % för ett barn,
 » » 30 » » två »
 » » 40 » » tre »
 » » 50 » » fyra eller flera barn,
 uppgår till 1,500 men ej till 2,500 kronor,
 med högst 15 % för ett barn
 » » 20 » » två »
 » » 25 » » tre »
 » » 30 » » fyra eller flera barn,
 uppgår till 2,500 men ej till 3,000 kronor,
 med högst 5 % för ett barn
 » » 10 » » två eller tre barn
 » » 15 » » fyra eller flera barn.

2 mom. Vid samma taxering må skattskyldig, som icke taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett belopp av mera än 3,000 kronor, åtnjuta nedsättning av den i den skattskyldiges mantalsskrivningsort efter avdrag enligt 12 § bevillningsförordningen återstående beskattningsbara inkomst

med högst 30 procent, om den skattskyldiges sammanlagda årsinkomst, beräknad på sätt ovan är sagt, ej uppgår till 1,000 kronor,

med högst 20 procent, om berörda årsinkomst uppgår till 1,000 kronor men ej till 2,000 kronor, och

med högst 10 procent, om samma årsinkomst uppgår till 2,000 kronor men ej till 3,000 kronor.

Beslut om avdrag enligt detta mom. må avse vare sig viss skattskyldig eller viss med hänsyn till årsinkomstens eller försörjningsplik- tens storlek eller ock till annan på skatteförmågan väsentligt inverkan- de omständighet bestämd grupp av skattskyldiga.

Ej må den omständighet, att avdrag skett jämlikt 1 mom., utgöra hinder att medgiva avdrag jämväl enligt detta moment.

3 mom. Avdrag enligt 1 mom. samt, i fråga om skattskyldig, som på grund av försörjningsplikt underhåller annan, avdrag enligt 2 mom. skola medgivas, därest icke taxeringsmyndigheten efter prövning av omständigheterna i varje särskilt fall finner den skattskyldige därav icke vara i behov.

Stockholm den 18 mars 1919.

Med undersätlig vörtnad.